

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Ихтиман, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослава М. Йорданова

при участието на секретаря Лиана Цв. Тенекева
като разгледа докладваното от Радослава М. Йорданова Административно наказателно дело № 20221840200572 по описа за 2022 година

производство по чл. 58д и сл. от ЗАНН

С. Т. И. ЛНЧ ***** от гр. Пловдив, ж.к. „****“, бл. **** е обжалвал електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504880866, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лева.

В жалбата се твърди, че електронният фиш е незаконосъобразен, тъй като е издаден в нарушение на процесуалните правила. В писмено становище се навеждат допълнителни доводи за несъставомерност на деянието от субективна страна, тъй като при закупуването на винетката е допусната грешка при изписване на регистрационния номер на автомобила.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като твърди, че отговорността за неправилно декларирани данни при закупуване на винетката е на собственика на автомобила.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и съобразно с чл. 18 НПК, приема за установено следното:

На 28.09.2021 г. в 17,56 часа с устройство № 10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, монтирано на автомагистрала „****“, км 43+448 е бил заснет лек автомобил с рег. № ****, който се е движел с посока нарастващ километър. Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП е регистрирала автомобила, тъй като по електронен път е отчела, че за него няма заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство.

Впоследствие е установен собственикът на автомобила, като на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 и 3 ЗДвП на С. Т. И. е издаден електронен фиш, с който му е наложена глоба в размер на 300 лева за това, че за лек автомобил „Ситроен Ксантия“, рег. №

**** е нямало заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което представлява нарушение на чл. 139, ал. 6 ЗДвП.

От представената по делото разписка за електронна винетка, издадена от БГ ТОЛ се установява, че е била закупена електронна винетка с период на валидност от 20.06.2021 г. до 19.06.2022 г. за превозно средство с рег. № ***

С оглед възприетото от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Електронният фиш е издаден от териториални и материално компетентен орган съобразно чл. 189е, ал. 1 ЗДвП и при спазване на процесуалните правила, поради което и няма основания за неговата отмяна на формално основание.

По същество обаче, съдът приема, че жалбата е основателна.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса. В чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139, ал. 6 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

От своя страна санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, предвижда административно наказание глоба за водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата.

За да представлява едно деяние административно нарушение съгласно общата дефиниция на чл. 6 от ЗАНН, от субективна страна същото следва да е извършено виновно. Това означава, че за да може да бъде извършено административното нарушение на чл. 139, ал. 6 ЗДвП е необходимо да бъде установено, че съответното лице /водач, собственик, ползвател и пр./ съзнателно не е заплатило дължимата пътна такса и въпреки това, съзнавайки това обстоятелство, автомобилът се е движел по път в обхвата на платената пътна мрежа. След като нарушението по чл. 139, ал. 6 ЗДвП е формално и не предвижда настъпването на общественноопасни последици, то непредпазливостта като форма на вина е изключена.

В случая от обективна страна бе установено, че е била заплатена годишна винетна такса за превозно средство с рег. № ***, като при закупуването ѝ са пропуснати последните две букви от регистрационния номер на автомобила. Грешката при посочването на регистрационния номер не е равнозначна на неизпълнение на задължение за заплащане дължима винетна такса при движение по републиканската пътна мрежа, защото при

погрешно деклариране на данните и коректно заплащане на дължимата такса отсъства умисъла за извършване на нарушение, още повече, че заплатената такса не би могла да бъде отнесена за друг автомобил.

Вярно е, че чл. 10а, ал. 3а от Закона за пътищата и чл. 5, ал. 3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние предвижда, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса.. Тази разпоредба, обаче не би могла да обоснове административнонаказателна отговорност по чл. 139 ал. 6 ЗДвП, а единствено поражда задължението за съответното лице, когато се констатира погрешното деклариране, да заплати наново винетна такса, декларирайки коректно данните за превозното средство или да подаде заявление за промяна на допуснатата техническа грешка при деклариране на данни. Ако се приеме противното то лицето би понесло административнонаказателна отговорност за грешката в декларирането на данните, а не за самото административно нарушение по 139, ал. 6 ЗДвП, тъй като то предвижда задължение за водача за заплащане на винетна такса, което той добросъвестно е изпълнил. Подобно тълкуване противоречи както на действителния смисъл на административнонаказателната разпоредба, така и на целта на закона, а също и на принципите на справедливостта, доколкото не е бил ощетен бюджета. Нещо повече – по делото се установи, че на наказващия орган му е била необходима повече от една година да установи, че автомобилът е бил без заплатена винетна такса, в който период за собственика са се натрупали допълнително множество електронни фишове, вместо да бъде своевременно уведомен, така че да коригира допуснатата техническа грешка.

Ето защо, съдът приема, че твърдяното административно нарушение не е извършено от субективна страна, поради което и атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В съответствие с чл. 63д, ал. 1 ЗАНН вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени сторените в.разноски, които включват заплатено адвокатско възнаграждение съобразно представения договор за правна защита и съдействие.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504880866, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“,

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Т. И. ЛНЧ ***** от гр. Пловдив, ж.к. „****“, бл. **** сумата от 360,00 лв. /триста и шестдесет лева/ разноски в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София област.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____